

ført igjennem, og at det sker hurtigt. Jeg skal derfor fremdeles fastholde mit Ønske og opfordre det ærede Thing til at lade dette Forslag gaa videre. Jeg haaber da, at det skal lykkes os i en nær Fremtid at faae de store almindeligere Spørgsmaal frem, og da vilde altsaa Diebliffet være kommet til at tage Sagen under Overveelse i et Udvalg. Men jeg vil i Særdeleshed bede den ærede Forslagsstiller om foreløbig at tage sit Forslag tilbage, og da, om han synes, det er nødvendigt, stille det paany, efter at vi have afsluttet anden Behandling.

Bale: Jeg skal tillade mig at støtte det Forslag, der er fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup). Grunden, hvorfor jeg gør det, er fordi jeg anerkjender, at det Skridt, der her gives paa en ny Bei i Danmark, er saa vigtigt, at, naar vi ikke sørge for, at et saadant første Skridt bliver omgjærdet med al den Omfagt, der staar til vor Raadighed, saa kan dette have den sørgelige Følge, at Fremskridtet i Stedet for at gjøre Gavn vil gjøre Skade. Derfor vil jeg tilraade, at man samler saa mange Oplysninger, man kan, for at paavise de mulige Følger, ogsaa dem, som man maa af frygte uden Grund, men i det Hele de Følger deraf, som bør ses i Forveien, for saa vidt de kunne ses, saa at Folk, der gaa ind under den nye Lovgivning, kunne gaa derind med fuldkommen Klarhed og Tryghed.

Scrup: Jeg forstaar godt, at den ærede Forslagsstiller paa Grund af sin Faderkærlighed overfor dette Forslag helst vil se det hjerget saa hurtigt som muligt igjennem alle de Skær, det kan have at gaa igjennem, men det er ikke et Hensyn, som i og for sig ubetinget fortjener Anerkjendelse. Jeg kan ikke høre det ærede Medlem i at gaa den Bei, han foreslaar, nemlig først at behandle Sagen og derefter sende den til et Udvalg. Jeg tror netop, det vil være hensynsfuldt over for dette Things Tid, om vi spare den Realitetsforhandling, som skulde forberedes i Udvalget, og strax gaa til det Spørgsmaal, om vi overhovedet ville have et Udvalg, eller ikke. Naar det ærede Medlem for Stege (Bojfen) mener, at Følgen af Udvalgs Nedsættelse vilde være, at vi ikke i denne Samling vilde faae nogen Lov om denne Sag, saa veed jeg ikke, hvorpaa det ærede Medlem bygger denne Mening. Jeg kan lige saa godt sige, at vi derved vilde faae en langt bedre Lov i denne Samling; men jeg vil sige, at selv om Følgen af en udsærlig indgaaende Forhandling virkelig skulde blive, at vi ikke i denne Samling fik nogen Lov om denne Sag, saa vilde jeg ikke anse det for nogen Ulykke; thi det vilde være heldigere, om vi i næste Samling kunde faae en god og behørig drøftet Lov, end at vi i denne Samling faae en Lov, som man ingen rigtig

Lillid har til. Jeg kan heller ikke se, at det i og for sig er en nem Bei at gaa, som de Herrer paa den anden Side foreslaa, idet Forudsetningen fra deres Side er, at, naar vi i Nar have faaet denne Lov færdig, kunne vi strax i den nærmeste Fremtid søge at komme tilbage til Sagen igjen for at faae noget Mere. Jeg mener, at vi først skulde have et Overblik over, hvad det er, vi tænke paa at faae gjort i denne Sag, inden vi give Sagen fra os ved dette Forslag. Jeg tror, at Forhandling i Udvalg mellem anden og tredie Behandling vilde være ganske urigtig. Det Retteste havde aabenbart været at faae den mellem første og anden Behandling; men da dette Tidspunkt er oversiddet, tror jeg, vi bør indhente det Forsømte saa snart som muligt. Det Tidspunkt mellem anden og tredie Behandling er virkelig ikke noget godt Dieblif til at behandle et Lovforslag i Udvalg. Der er jo allerede derved at bemærke det, at der skal 15 Medlemmer til at foreslaa Wandringer. Jeg ser altsaa ikke, at der i Virkeligheden er indvendt Noget, som kunde friste mig til at udsætte dette Forslag eller tage det tilbage.

Forslagsstilleren (Bajer): Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at der er en væsentlig Forskjel paa at tage dette lille Stykke ud for sig og lade det gaa videre, og saa at tage den hele store Sag. Jeg tror netop, at det er naturligt at tage dette lille Stykke først; thi det, hvorom det dreier sig, er kun at gjøre ligesom en lille Undtagelse, en lille Modifikation i det, som er gjældende i Diebliffet, uden paa nogen Maade at røre ved Grundlaget for den gjældende Lovgivning med Hensyn til Formuesforholdet mellem Hægtefællerne. Naar man derimod tager Mere med, f. Ex. Spørgsmaalet om Kvindens Raadighed over, hvad der tilfalder hende ved Arv og Egnende, saa komme vi til at røre ved det hele Grundlag og det hele Forhold, og man skal der bygge paa et nyt Grundlag. Jeg haaber, jeg har gjort det tilstrækkeligt klart, at dette lille Forslag kan søres igjennem, uden at man paa nogen Maade rører ved Grundlaget, det vedbliver at være det samme. Derimod, vil man tage Mere med, saa bliver man nødsaget til at tage Grundlaget frem. Det forekommer mig derfor, at det bliver det Naturlige, efter at have fremmet dette, saaledes som man ogsaa har gjort andre Steder, saa at tage den store almindelige Sag op. Jeg tillader mig derfor fremdeles at bede, at man ikke vil stemme for Udvalgs Nedsættelse.

Suel: Det forekommer mig dog, at der kunde være nogen Grund for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) til at tage Hensyn til det Ønske, der er fremsat af den ærede Forslagsstiller om at se Sagen behandlet her i Thinget, inden man gaar til Udvalgs Ned-